

A KÖVETKEZŐ SZÁMUNK TARTALMÁBÓL

ÚJ DISZCIPLÍNÁK ÉS SZAKMAI TÁJÉKOZÓDÁSOK A XXI. SZÁZADBAN A PANNON TÉRSÉGBEN

Imagológia – Tudástranszfer – Kommunikációs kultúra

A *Létünk* 2011/4-es száma az európai tudományos közélet jelenségeire, a tudományközi határokat, a tudományos kommunikációt és a tudásközvetítés módszereit átértelmező tendenciákra reagál egy virtuális tudományos tanácskozás megszervezésével – ennek szerkesztett változata jelenik meg a jelölt szám fő anyagaként.

A XX. század második felében meglehetősen konzervatív elképzelés határozza meg az európai tudományos szerveződést és a reá épülő felsőoktatási kultúrát. Nemcsak hogy a reál és humán tudományok különállóságát tapasztaljuk, a természet-, illetve a társadalomtudományok szembenállását, nyelvi elhatárolódását, de olyan irrealitásokat is, mint a nyelvészet és az irodalom, az irodalomtörténet és a történelem elválasztottságát. Ezzel szemben a XXI. századi tudományos közgondolkodás és az ennek megfelelő felsőoktatási és szakmai elképzelések keretében (pl. bizonyos európai univerzitásokon és egyetemi karokon) együtt funkcionálnak ezek a területek: pl. a kari szerveződésben jól működik a műszaki és a humán tudományok interdiszciplinaritása, diskurzusa, egymásra építhetősége; ami egyébként logikus is, hiszen a világnak és jelenségeinek megtapasztalhatósága egyre inkább szövegszerűvé válik (nagyon fontos a másik szöveg, a textuális alapú ismeretszerzés, óriási mennyiségű információ áll rendelkezésünkre, s ezek nyelvi szinteken – nem okvetlenül textuálisan, de nyelvi alapon befogadhatók számunkra!), illetve az eredmények, a tudományos ismeretek közlésének lehetősége ma nem minden esetben, vagy nem csak az objektív bizonyítás eszköztárát, hanem a meggyőzés retorikai alakzatait hozza működésbe, ezek révén hatásos. A mai tudományos közélet egyik kulcsfogalma épp ezért: a tudástranszfer fogalma és jelenségei. A tudományok alkalmazott ágazatai kerültek előtérbe az elméleti orientáltsággal szemben. Hihetetlen fejlődést és felívelést mutatnak pl. a szaktetikák és az egyes diszciplínák pedagógiai irányzatai, nagyon fontos tudományos területté vált a neveléstudomány. Nagyon fontos törekvést jelentenek a tudás- és ismeretközvetítésnek a hagyományost a modernnel összeegyeztető irányultságai: vagyis az a felismerés, hogy vannak olyan anyagok és ismeretek, amelyek viszonylatában a hagyományos módszerek képezik az átadás

és közvetítés járható útját, míg más esetben az új, az innováció iránti nyitottság, az új tudományos irányzatok és beszédmódok elsajátítása. Ilyen tudományos hozzáálláson alapul a már említett szaktikai diskurzus, az imagológia tudományos területté válása, az alkalmazott filozófiai konzultációk, a multikulturális és transzlingvisztikai hagyományok érvényesítése, illetve vizsgálata.

Mindezekről a jelenségekről komoly és fontos tudományos tanácskozások és diskurzusok folynak európai tudományos és kutatói műhelyek, intézmények keretében. Ezekre a folyamatokra és jelenségekre reflektál a *Létiünk* által elképzelt virtuális tudományos tanácskozás, amelynek „előadói” és „beszédpartnerei” a következő szakemberek lesznek:

TAPODI Zsuzsanna Mónika: Imagológia – egy ősi gyakorlat megújuló megközelítésben

BALÁZS Lajos: Gondolatok a népi kultúra változásairól, új szerepéről

VINCZE István: A jel-zaj arány kérdése a modern csillagászati fotometriában

BARCSI Tamás: Az emberi méltóság filozófiája

ANOCA, Dagmar Maria: Az Alföld képe a romániai szlovák irodalomban (Megjegyzések a romániai szlovák irodalomról) – Consideratii privind fenomenul literar de expresie slovaca din Romania

ISPÁNOVICS CSAPÓ Julianna: Herceg János irodalomképe 1945 után

UTASI Csilla: Kisebbségi irodalomtörténeti tájékozódás a XXI. század elején

MURVAI Olga: A Sapientia felsőoktatási szerveződéséről

HÓZSA Éva: Interjú és kommunikációs kultúra

HORVÁTH FUTÓ Hargita: Agyagból formált „történetek”

PÁSZTOR KICSI Mária: Multifunkcionális kommunikációs modellek az interneten

ANDRIĆ Edit: Frazeológia a kultúrák érintkezésében